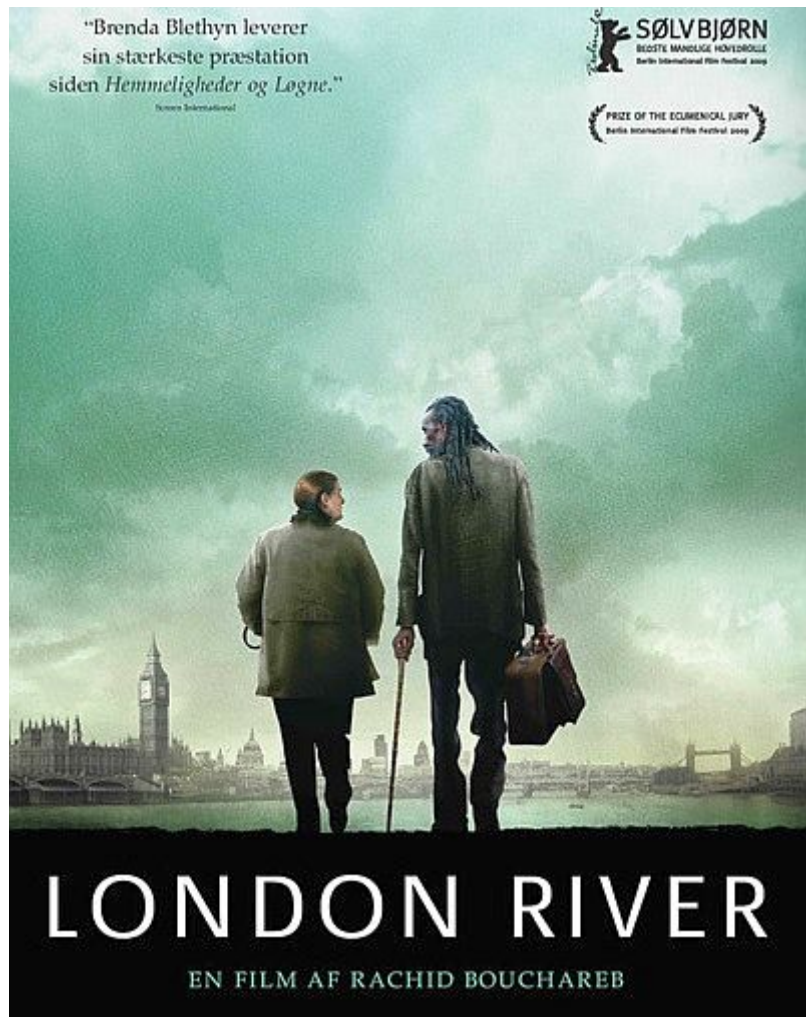

London River

Stilfærdig brobygning Af Sanne E. Grunnet

Med udgangspunkt i et bombeattentat i London 2005 fortæller filmen "London River" om to mennesker, der trods vidt forskellig baggrund mødes i en fælles 'mission'.

Ved hvert eneste attentat og terrorangreb deles vores verden op i sort og hvidt, godt og ondt. Den fransk-algeriske instruktør Rachid Bouchareb tager i "London River" udgangspunkt i det bombe-attentat, der 2005 fandt sted i Londons undergrundssystem, og som også ramte en bus, hvor ca. 50 mennesker døde og mange hundrede blev såret. Med dette attentat som baggrund og anledning fortæller Bouchareb historien om to mennesker der trods vidt forskellig kultur og livsstil, mødes i en fælles mission.

Den ene person er en engelsk kvinde, Elisabeth, som bor på øen Guernsey i den engelske kanal, hvor hun passer sin køkkenhave og sine frugttræer. Hun er tidligt blevet enke, da hendes mand omkom i Falklandskrigen. Hun har været alene om at opdrage sin datter, Jane som hun nu ikke kan få kontakt til efter attentatet. Den anden person, Ousmane er en afrikansk muslimsk mand fra det fransk talende Afrika. Han bor og arbejder i Sydfrankrig, hvor han arbejder i skoven. I begyndelsen af filmen ser vi Ousmane med største ro og selvforydelse bede i en kirke. Det er med andre ord tydeligt fra begyndelsen, at der er tale om en meget rummelig person, der ikke lader sig forstyrre af ydre ting.

Ousmane har ikke set sin søn, Ali i mange år, men bliver sendt til London af sin kone for at lede efter sønnen. Begge hovedpersoner tager altså til London for at søge efter deres børn. Ved et tilfælde mødes de, da Ousmane hos den lokale imam får et klassebillede af sønnen Ali. Han genkender pigen, der sidder ved siden af Ali på fotoet, fra et opslag med efterlyste personer, som gaderne i London er fulde af efter attentatet.

Disse to mennesker kan tydeligvis ikke være mere forskellige, men Bouchareb vil vise, at mennesker uanset deres tilsyneladende forskellighed altid har noget til fælles. Det har vi hørt før, men fortællingen skal høres igen og igen i en verden fuld af splid og splittelse, hvor vores etniske og kulturelle forskelle udnyttes politisk til at skabe skræmmebilleder.

Elisabeth lander midt i et multietnisk England og taber i sin forfjamskelse sit fodfæste i en verden fuld af muslimer med forskellig etnisk baggrund. Da Ousmane opsøger hende, står hun pludseligt overfor et menneske, der ved sin blotte tilstedeværelse udfordrer hendes syn på verden. På grund af Ousmanes rummelighed kan Elisabeth forholde sig til sin egen forvirring og gradvis åbne sig. Han tilbyder hende sin hjælp i deres fælles søgen efter deres børn, men Elisabeth viger i første omgang tilbage. Ustandseligt støder de på hinanden under deres dystre besøg på hospitaler og politistationer for at finde spor efter de savnede.

Gradvist går det op for de to, at deres børn kendte hinanden, ja de var oven i købet venner. Afstanden mellem generationer, mellem mor og datter og far og søn skildres også i disse to menneskers møde. Elisabeth bliver nærmest chokeret ved at opdage, at hendes datter går til arabisk sammen med Ali, og Ousmane bliver mere og mere bevidst om sit fravær i forhold til sønnen.

”London River” har ikke noget opsigtsvækkende nyt at byde ind med, men den fortæller ærligt og ligefremt om vores liv med hinanden i en verden fuld af frygt.

Bouchareb fik sit internationale gennembrud med filmen ”Ærens dag” (Indigène), en fornem krigsfilm om Frankrigs elendige behandling af sine nordafrikanske soldater under Anden Verdenskrig. Senest på dette års Cannesfestival præsenterede Bouchareb filmen ”Hors la loi” (Uden for loven), et drama om den militante algeriske frihedsbevægelse kamp for et uafhængigt Algeriet.

Ind imellem disse to fremragende krigsfilm har Bouchareb altså lavet ”London River”, en mere stilfærdig og nedtonet film, der fortjener vor opmærksomhed. Elisabeth spilles fremragende og troværdigt af Brenda Blethyn og man kan kun glæde sig over, at Sotigui Kouyaté nåede at modtage sin berlinske sølvbjørn for sin rolle som Ousmane, inden han døde i april i år. Filmen fik i øvrigt den økumeniske jurys pris ved filmfestivalen i Berlin, og jeg vil varmt anbefale denne dybt menneskelige fortælling, hvor der stilfærdigt bygges bro mellem to verdener, mellem fordomme, vrangforestillinger, frygt på den ene side og åbenhed, tillid på den anden side.

Filmfakta

Frankrig/England 2009 – Instr. + manus: Rachid Bouchareb – Medv.: Brenda Blethyn, Sotigui Kouyaté, Sami Bouajila, Roschdy Zem, Francis Magee, Bernard Blancan, Marc Baylis – 87 min. – Biograf premiere d. 24/6 og på DVD d. 20/10 2010 – Udlejning/pressebilleder © Camera Film

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7751&area=2>

<https://www.eyeforfilm.co.uk/review/london-river-film-review-by-amber-wilkinson>

<http://www.spiritualityandpractice.com/films/reviews/view/21962>